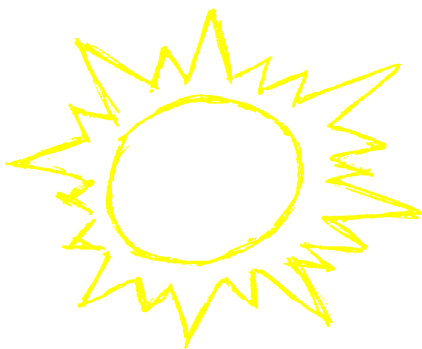

DUŠANOVY ZÁPISKY

ČERVEN 2005

VII. ročník

číslo 8

**BOHUŽEL SE
UVIDÍME AŽ**

V DALŠÍM ROČE...

Ano, je to pravda, jak je známo i z minulých ročníků, podobným nadpisem jsme se loučili s naším časopisem před prázdninami. Ještě než se ale rozbrečíte, přečtěte si následující větu: Poslední číslo Dušana je... výherní. Ale k dobrým zprávám patří i zprávy špatné: Naši sekači slimáků nevyhráli soutěž o nejlepší školní časopis v republice, ale přece nevadí, alespoň jsme někoho rozsekali, pár slimáků stačí, ne? Takže předpokládám, že vaše pocity jsou na mínusu a váš časopis se rozkládá pod vašimi slánými slzami! To být vámi bych nedělal, protože je toto číslo, opakuji, **VÝHERNÍ!** A když vaše slza spadne na tento časák, tak se pomocí solného roztoku, který je obsažen ve vašich slzách, rozloží každé písmenko, na které spadne vaše slza. A když tam bude chybět číslo, tak ani nechoďte na losování! Ale vůbec nejvíc našemu časopisu vadí, když ho hodíte do koše. Vemte si příklad třeba ze mě: Čísel mám 12, to není sice hodně, ale za pár let jich možná budu mít mnohokrát více. Rozhodně lepší než číslo vyhodit do koše... Další věc jsou sprostá slova, náš časopis je také nemá rád. Ale kdybych tady vymýšlel pořad další a další témata, tak byste si nezakoupili časopis asi už vůbec.

**Hmm, takže jménem celé redakce se s vámi loučím a čau příští rok,
a super prázdniny!**

Tuleň

ČERVEN

Jak vznikl červen

Kdysi dávno se jeden stařec pokoušel rozluštit kalendář napsaný asi deset století před jeho narozením, jenomže se mu to nevedlo, a tak si vymyslel vlastní. Vymýšlel názvy pro každý měsíc, ale na tento ho nic nenapadlo.

Jednou dopoledne se vypravil za svým známým na konec vesnice. Šel kolem zeleného pole, když tu na jeho okraji spatřil krásně červené květy vlčích máků. A tak podle jejich červené barvy vznikl měsíc červen.

*Červen je měsíc letní,
večer později se setmí.
Vlčí máky rozkvétají,
vrány tady nelétají.*

Pranostiky:

Když je červen deštivý, poléhává obilí.

Co se v červnu vylíhne, velmi často zahyne.

Červnové večerní hřmění, ryb a raků nadělení.

Co se děje:

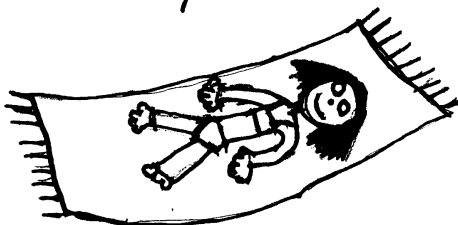
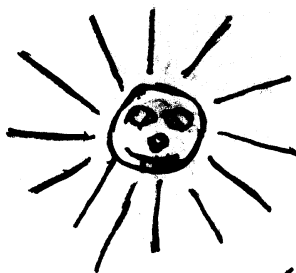
Příroda je hlučná, protože je teplo, země i voda se otepluje, obilí pomalu zraje, kvetou vlčí máky. Za dveřmi je vysvědčení a konec školního roku. V této době se za tepla koupeme, chodíme na vycházky do lesa a podobně.

Medard

Medardova kápě, čtyřicet dní kape.

Bonifác

Kolem sv. Bonifáce včela sbírá medovice.

A teď něco z domácí kuchyně a „vlastní výroby“

Agripína

Na svatou Agripínu odpočívej ve stínu.

Když má svátek Tamara, nezabýjej komára.

Když má svátek Gita, neskákej do žita.

Když má svátek Vít, nesmíš po nikom nic chtít.

Vidíme krásy léta, krásy tulipánů a narcisu blýsknou do očí.

Slyšíme, jak vítr hejbná listy stromů.

Jíme lesní a zahradní plody - jablka, hrušky a borůvky.

Cítíme vůni květin tulipánu, narcisu a dalších květin.

VŠEZNÁLEK

Skřítci

Vítám vás u naší rubriky. Mám tu pro vás příspěvky od dětí druhé třídy. Namalovaly si skřítčky, které vzápětí popsaly. Mi osobně se to líbí. Tak se do toho pustíme.

Ouško a Lentilka

Skřítek zahradiček Bonifác

Skřítek Bonifác bydlí u nás doma. Má dlouhé vlasy, čepičku růžovou. Dlouhé růžové tričko s hnědými rukávy. Gatě má žluté. Chodí v černých botách. Rád pomáhá tatínkovi. V jedné ruce má lopatu, v druhé konev. U nás na zahrádce kope brambory a doma nám zalévá květiny. Někdy je lump. Rozlije konev a to se na něj zlobíme. Jinak je pracovitý, pracuje i v kůlně. Někdy nám seká dřevo. Bývá i smutný. Ale jinak je pořád veselý. Večer chodí spát do své postýlky, kterou má taky v kůlně.

Markéta

Skřítek elektrošok

Můj skřítek se jmenuje Elektrošok. Má jméno po prvním šoku, který dostal od elektřiny. Má barevné triko s pruhy. Jeho vlasy jsou černé a elektřinou narovnané do sluníčka. Pracuje v elektrárně, kde se stará o elektrickou energii. Je velmi šikovný. Elektřinu schovává do velké krabice. Má v ní tolik elektřiny, že by zničil celý vesmír. Proto musí být hodný.

Jakub

Skřítinka Hodinářka

Moje skřítinka se jmenuje Hodinářka. Je to moje dobrá kamarádka. Je blondýnka. Místo hlavy má ciferník. Má zelené šaty. Zvlášť se mi na ní líbí žluté hodiny s modrými ručičkami a červenými čísly. Je to velká parádnice. Doma nám hlídá všechny hodiny a budíky. Vždycky v 6 hodin mi zapípá, abych nezaspala.

Sára

Skřítek Rupaló

Můj skřítek se jmenuje Rupaló. Rád si obléká kalhoty s proužkem a tričko s hady. Na hlavě nosí veselou čepici s rolničkou. Je zlobivý, furt nás zlobí. Když něco rozbije, utíká se schovat do naší postýlky. Má pracovitě ruce.

Pavčina

Další dva příspěvky jsou původní dílka našich redaktorek. Kdo ví, třeba jednou vydají vlastní knihy.

Hálo, je tady někdo...

Žil byl jeden malý marťánek. Žil na planetě Houska. Na té Housce neznali žádnou nudu, a tak si hráli a smáli se do večera. Ale marťánkovi Pupu se ta legrace nelíbila, nedovedl se pořad jenom smát a hrát si. A protože byl už plnoletý, rozhodl se, že se vydá na planetu Hamburger. Tam totiž prý znají nudu a legraci. Jeho přátelé si z něho dělali legraci, že tam stejně nic nebude a tak, ale on neodstoupil od svého plánu. Po čase už seděl v jeho raketě a startoval.

„Tři, dva, jedna, START!“ říkal si v duchu Pupu a vystartoval. Tlak, který nastal v raketě, ho málem zamáčknu do sedadla, ale on se zase nevzdával. Bojoval s tlakem a poté zvítězil! Zůstal naživu, a zůstal naživu taky, když ho tlak znovu přimáčkával do sedadla. Na planetce Hamburger znali opravdu i nudu. Marťánkovi se to moc líbilo. Nemusel pořad jen dělat legrační kousky, i když ho to ne bavilo. „Je to tady skvělé a skvělé!“ pobrukoval si Pupu, když procházel ulicí. Najednou do někoho narazil... „Pro, pro, promiňte,“ zakoktal. „To nic!“ odpověděla neznámá. Před

Pupem stála krásná, štíhlá blondýna. Celý vesmír mu najednou připadal hezčí... Než se vzpamatoval, pozvala krásná neznámá Puppa na sklenku vína do Sukulendu. A než uběhl 1 týden, byli do sebe zamilováni až po tykadla. Pupu už zde přebýval víc než 3 měsíce. A pořád se mu tady líbilo. Ale chyběl mu domov, chtěl zase všechny vidět. „Ostatně, když už znám tu nudu, tak ji můžu naučit i ostatní. Hurá, pojedu domů!“ mumlal si potichu. Zeptal se proto Rexony (tak se jmenovala jeho přítelkyně), zda by nechtěla letět na 3 týdny s ním domů a bylo to. Rexona se ráda podívá na Housku. A už to bylo zase zpátky!

„Tři, dva, jedna, START,“ zavelel Pupu sám sobě. A úúú letěli. Rexona se nejprve bála, ale Pupu ji ujíšoval, že se nic nemůže stát! A taky měl pravdu! Nic se nedělo, ale pár metrů před domovem Puppa se raketa začala zmítat a házet sebou, až nakonec VYBUCHLA!

„Uáááááá!“ ozvalo se kdesi z vesmíru. HURÁ! Pupu byl naživu. „Ale kde je Rexona?“ pomyslel si maršánek hned, když se trošku zotavil. „Uáááááá!“ ozvalo se znova. Pupu si byl na 100 % jistý, že patří Rexoně. Jakmile se výkřik ozval potřetí, uviděl Pupu před sebou obrovskou černou díru a v ní... Rexona! Pupu hned dostal nápad, jak ji z té díry dostat: našel lano, které vypadlo z jejich kosmické lodě. To lano přivázal na kousek rakety, který se volně vznášel ve vesmíru. Lano hodil Rexoně, ta se ho chytila a Pupu táááááhl a tááááhl! „Hurá!“ nadšeně vypískl Pupu, když se jeho milovaná dostala z černé díry. Naštěstí, že měli skafandr! Mohli plachtit v nebi a tak se dostali až k Housce. Tam je všichni přivítali (hlavně Puppa) a Pupu jim všem povyprávěl o nudě a všem se to zalíbilo. Takže teď tam znají už i nudu. A víte, co se stalo? Za pár měsíců se Rexoně narodilo dítě. A víte, s kým ho měla? No přece s Pupem. Jmenovalo se Kaki. A Rexoně se na housce tak zalíbilo, že tam všichni tři zůstali...
KONEC *Maki*

Vražda XXL 2

Alis a Mulis se svým Tokjó Kusá ujžděli rychle pryč se svou zbrusu novou limuzínou, kterou ukradli známému politikovi Stanislavu Grossovi. Ujžděli rychlostí 200 km za hodinu. Protože byl Tokjó unaven z náročné cesty, ubytovali se blízko hranic s Francií ve známém hotelu Spybot. Měli sice strach, že je v hotelu někdo pozná, ale Alis dostala nápad: „Všichni se převlečeme za blondýnky!“ A tak se taky stalo. Do hotelu přišli úplně k nepoznání. Tokjó vypadal jako sexy blondýnka k sežrán! Vzáli si pokoj 2000003 a vspali se. Ve 4.00 odjeli z hotelu na hranice (už v civilu). Na hranici se Alis a Mulis schovali do kufru s kosmetikou od Tokjáka. Ze začátku probíhalo všechno dobře, ale po chvíli si celníci všimli, že jejich pes Lidožrout očuchává kufr. Otevřeli kufr od auta, pak kufr od kosmetiky a nevěřili svým očím! „Bože, vždyť to jsou ty vražednice prezidenta, Alis a Mulis! ÁÁÁÁÁÁ, chyťte je!!!“ křičel jeden z celníků. Alis a Mulis vyskočili z kufru celé od pleťové masky.

U soudu:

„Odsuzuji vás, paní Alis Bonjoure, Mulis Sirakwo a Tokjó Kusáku, k doživotnímu trestu za vraždu pana prezidenta!

„Ach bože, prosím ne, co moje pleť? Dyť by mohla zblednout! Potřebuje solárko! A navíc za to všechno může Mulis, protože ho zabila jen ze závidosti, že miloval mě a ne ji!“ řvala Alis, když je odváděli do cely.

„NNNNNNNNNNNÉÉÉÉÉÉÉÉ. Co můj lidožroutský kmen, propánsky hostinu, při které bude upálen Karel Gott!“ říkal smutně Tokjó.

Po dvou týdnech se ve vězení ozval rozhlas:

„Zásilka pro Tokjó Kusáka.“

Tokjó celý nadšený utíkal do vězeňské klubovny, kde obdržel megabajtický balíček! Našel v něm nohu od pana Gotta. Jak přišel zpátky do cely za Alis a Mulis, byly hned zvědavé, co našel v balíčku. Když jim řekl, že tam našel nohu, zděsily se.

Zde uvádíme rozhovor:

„Bože, asi to tu nevydržím, moje pleť už neměla celý týden pleťovou masku!“ řekla se

slzami v očích Alis.

„Mám nápad.“ řekla Mulis. „Prostě odsud utečem!“

Alis jim řekla jejich plán, který odsouhlasily. Když přišel policajt s večerí, svázali ho Mulisinyma silonkama se srdíčkama. Aby neřval, narvala mu Alis do pusy svá tanga s autíčky a aby nic neslyšel, narval mu Tokjó do uší zbytky okurek, které zbyly od večere. Daly se do útěku. Už byly u východu z věznice, ale vtom na ně vzlítla noční hlídka v nočních košilkách. Alis, Mulis a Tokjó vytáhly své jediné zbraně - zubní kartáčky se zubní pastou. Aby hlídku umlčeli, nacpali jim do pusy zubní pastu. Tokjó utekla z věznice, jak nejrychleji mohli! Cestou ještě zastřelili pistolí M12 ochranku a bylo uděláno. „Hurá, máme to hotovo!“ volaly Alis a Mulis. Všichni byli šťastní. A protože měli hlad, rozhodli se, že zajdou vykopat svoje peníze, které zakopali pro horší dny. Po 1 kilometru byli na místě. „Tak začneme! Ale nemáme rýče a motyky!“ zvolal Tokjó. A protože neměly teda rýče ani motyky, začli hrabat holýma rukama. Tak hrabali a hrabali a hrabali až našli svoje peněžní zásoby.

Maki, Ivik

Krtek

Slunce svítí, větřík věje.

Bude krásný den.

Krtek ryje pod jabloní,

kouká z díry ven.

Krtku, krtku, ty máš kliku,

žiješ v podzemí,

nemusíš se mazat krémem
proti pocení.

Zuzana, 6. A

Slohové práce 6. třídy

Připravili jsme si pro vás slohové práce které jsme psali, my, šestáci. V této chvíli ještě nevíme známky, ale tušíme, že to nebude žádná sláva. Může se stát, že jste si ani tady tohoto článku nevšimli, protože v tomto novém čísle je určitě mnoho lepších, ale doporučujem vám si to přečíst, jsou tu moc povedené práce. Bylo to na téma Dopis. Někteří se v tomto tématu topili. Ale ti, kterým se to podařilo nejlépe, byli oceněni proslavením v časopisu. A tady je máme:

Čauky ahojky Terko!

Doufám, že se na mě nezlobíš, že jsem napsala dřív. Jak jsem ti říkala, jsem na táboře a mám docela nabitý program. Hrajeme pořád nějaké hry, chodíme se koupat, jsou tu soutěže, diskotéky a táboráky. Je to tu fakt skvělé, ale ještě před týdnem se tady kradlo. Mojí kámošce ukradli peněženku, naší vedoucí mobil a spoustu dalších věcí.

Jendou jsem kámošce řekla, že tady mám řetízek z pravého stříbra. A znáš to. Drby. Za chvíli to věděl celý tábor, takže jsem se bála, že mi ho dotyčný zloděj ukradne. Dala jsem si ho na krk a vůbec ho nesundávala. A zloděj přišel. Jednou v noci se mi zdál hrozný sen. Probudila jsem se a zjistila, že v naší chatce někdo je. Rozsvítila jsem světlo a uviděla jsem jednu namyšlenou holku z druhého oddílu. Prohrabávala mi věci, ale když to viděla, že ji sleduju, sebrala se a utekla.

O 2 dny později jsem se dozvěděla, že tu noc nechala všechny ty ukradené věci ležet v jídelně, sbalila si věci a jela domů. Teď je všude klid. Doufám, že příští rok tu pojedeš se mnou.

Měj se moc fajn, čus bus, Radka!

Radka, 6.B

Hoj Agnes.

Konečně jsem se dostala k tomu ti napsat dopis. Je tady moc fajn a vůbec tady neprší, jak to všichni tvrdí. Svítí tady sluníčko a dalo by se i opalovat. Už jsem se byla podívat na

Big Bena, bylo to super, jeli jsme těmi dvoupatrovými červenými autobusy a měli jsme bomba výhled. Škoda, že takové autobusy nejsou i u nás, že? Dneska chceme jít rozesmát strážce k paláci a pak do knihkupectví, tam, kde podepisuje J. K. Rowlingová 6. díl Harryho Pottera. Asi se užiráš vzteky, co? Je škoda, že jsi nemohla jet s náma, bez tebe to není ono! To si piš, skřete! Doufám, že mi z toho Egypta napíšeš dopis. Já a Radek spíme v jednom pokoji, vedle nás leží (samozřejmě v jiném pokoji) nějaká anglická rodina. Ten chlap je tlustý jako špek, má malý

krk. Ta jeho „ženuška“ je stará fiflena co se snaží vypadat mladě! Znáš to, ne? No a ty jejich děcka, to jsou takoví spratci, nejradši bych je vyliškala, že by si týden nesedly. V hotelu vaří dobře. Zítřka se chystáme nakupovat, neboj se, Edo, samozřejmě ti něco dovezu. Už jsem psala domů, mají o mě strach jako kdybych jela do Íráku a běhala před tankama. Doufám, že se máš dobře a napíšeš. Už se moc těším.

P.S. Piš rychle, Agnes!

Čágo belo šílenče, Karlos!

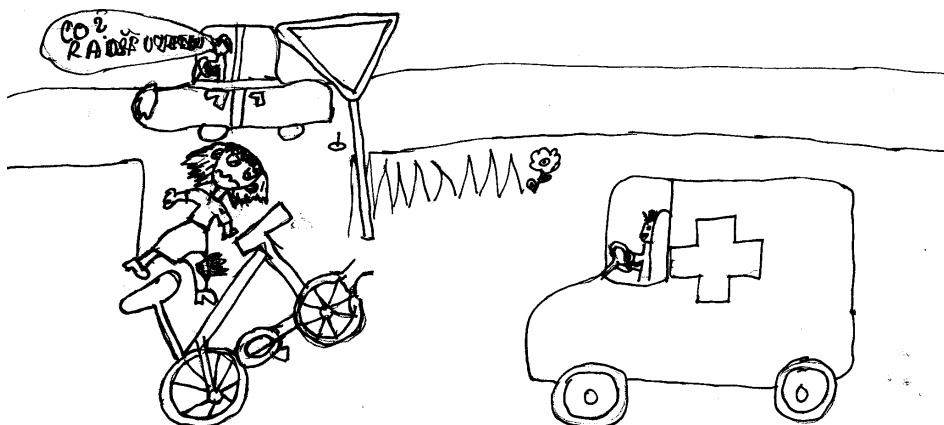
Karolína, 6.B

JÍZDNÍ ŘÁD

ANEB JAK JEZDIT NA KOLE

- 1) Nejezdi v dlouhých kalhotách a sukních.
- 2) Před výjezdem z domova si zkontroluj kolo a hlavně brzdy.
- 3) Po silnici pozoruj také dopravní značky (dej přednost v jízdě, stezka pro cyklisty).
- 4) Při jízdě na kole jeď vždy vpravo.
- 5) Když vás jede více než jeden, jeďte za sebou.
- 6) Když odbočuješ, ukážeš upaženou ruku. (Že Martine a Davide?)
- 7) Nejezdi bez držení řídítek.
- 8) Když chceš jezdit po chodníku, neohrožuj své okolí.
- 9) Když ti není 10 let, jezdi s doprovodem dospělých osob.
- 10) Nejezdi bez helmy.
- 11) Radši nejezdi na kole, nebo tě bude pomlouvat Tereza Záhorcová!

Nazdar Dandy, Miška

ROZHOVOR S...

Čusky fusky, lidičky. Konečně tu budou prázdniny a Ivik s Maki se na ně moc, moc těší. A jak se těšíte vy? No teď už přejdeme k rozhovoru. Určitě se nemůžete dočkat, koho jsme vyzpovídaly tentokrát. Takže vás nebudeme dlouho napínat. TaDÁ! Je tady slavnostní odhalení... Dnes je rozhovor s naší skvělou cukrárnou, přesněji s **panem Karlem**

Petrovským. Tato sladká cukrárna (cukrárna U Dědoušků) se nachází v naší skvěle nudné vesničce, ve Staré Vsi. Prodávají se tam různé druhy bonbónů, želé tyčinek a skvělých zákusků. Nesmíme samozřejmě zapomenout na naši super duper zmrzku. Určitě ji navštivte! A teď už k otázkám.

1) Baví vás práce v cukrárně?

No jistě, hlavně když dělám s holkama.

2) Kdy byla cukrárna založena?

V roce 1990.

3) Chystáte nějaké změny v cukrárně?

Pořád se dělají nějaké změny.

4) Jaké významné návštěvy vás navštívily?

Zavítala k nám manželka pana prezidenta Klause Lívie Klausová, Tomáš Galásek - reprezentant kopané, Vladimír Kratina - oblíbený pražský herec.

5) Kolik k vám v průměru zavítá denně lidí?

Přes týden to není nic moc, ale přes víkend je tu hodně turistů, cyklistů...

6) Kolik má cukrárna zaměstnanců?

Dva.

7) Jaká je vaše nejoblíbenější zmrzlina a zákusek?

Vanilková zmrzlina politá čokoládou a zákusek -.věneček se šlehačkou.

Ivik a Maki

Ahojky! Toto je poslední číslo časopisu v tomto školním roce a s ním i poslední soutěž Kdo to ví! To ale neznamená, že nemůžete odpovídat. Výsledky ještě budou vyhlášeny poslední týden v červnu. Určitě už jste zvědaví, kdo v minulém čísle vyhrál. Z prvního stupně vyhrál Jarek Matějček ze 4. třídy a z toho druhého to byla Lucie Šafaříková z 6.A. Teď se však můžete mrknout na další otázky.

První stupeň

1. Který z těchto dinosaurů neexistoval?

- a) Tyranosaurus rex
- b) Iguanodon
- c) Alosaurus
- d) Tyranosaurus kex

2. Kdo nebo co byl otrok?

- a) nesvobodný občan
- b) plně svobodný občan
- c) věc
- d) zvíře

3. Jak dlouho trvají letní prázdniny?

- a) 2 měsíce
- b) 2 týdny
- c) 1 měsíc
- d) 2 dny

Druhý stupeň

1. Kdo je současný předseda vlády ČR?

- a) Jiří Paroubek
- b) Stanislav Gross
- c) Vladimír Špidla
- d) Václav Klaus

2. Ve kterém oceánu se nachází Mariánský příkop?

- a) v Atlantském
- b) v Severním ledovém
- c) v Tichém
- d) v Indickém

3. Ze které hry pochází česká hymna?

- a) Šmidlovačka
- b) Fidlovačka
- c) Švindlovačka
- d) Pixlovačka

ŠKOLNÍ REKORDY

Ahoj, vítám vás u posledních školních rekordů v tomto roce. Nejprve vám oznámím naše dva nové účastníky. První účastnice sbíraly za týden 250 tetovaček - jsou to Nikola Zlomková a Lucie Sedláčková z 6. A. Zadrželá Tereza Záhorcová sbírala přes 700 poštovních známek. No a pro zpestření mám pro vás zase nějaké rekordy z Guinessovy knihy rekordů. Např. kapitola Hvězdy popu: Nejúspěšnější australská popová zpěvačka Kylie Minogue v roce 2001 utržila 5.000.000 dolarů (za 200 000 vstupenek) ze svých 16 koncertů. Kapitola Proměny těla: Nejdelší známý prodloužený krk měří 40 cm!!!

Ale vraťte se ke školním rekordům. Na začátku jsem slíbila nejlepšímu velkému odměnu. Tak už jsme u toho. Kdo to asi bude - jízdenky, tetovačky a nebo poštovní známky? Chvilke napětí ...

je to Tereza Záhorcová se svými známkami - gratulujeme! Ceny budou rozděleny při losování výherního čísla Dušana. Tak to bylo všechno a těším se na příští rok zase s vámi. Pápa!!!

Ouško

TRAPASY

Mám tady pro vás trapas. Jmenuje se **Benzinka**. V tomto čísle otiskujeme ten nejlepší trapas, co jste tu četli. No já vás nebudu napínat, je to ... Klára Matějčková, Lucie Sedláčková a Nikola Zlomková s dnešním trapasem Benzinka. Jsme rády, že jste nás ten rok četli a těším se na příští ročník. Čau v září.

Zmrzka, Ouško a Lentilka

Benzinka

Přišly jsme s kamarádkami k zastávce u křižovatky. A tam nás napadlo, že zahrajeme na odvalu. Tak jsme hrály, hrály, hrály až jednu z nás napadlo, že musíme vzít jednu igelitovou rukavici co je u pumpy a utřít si

s ní pozadí. No tak jsme vyšly, každá jsme si utrhly rukavici a utřely si pozadí a najednou vidíme, jak se v pumpě na nás pokladní směje. Vyhodily jsme ty rukavice do koše a utřály k zastávce. Naštěstí jel autobus. Od té doby volíme cestu do školy a ze školy na kole.

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Zámecký koncert (nejen) pro duchodce

V pátek 3. 6. se konal v zámku pro účastníky - přátele hudby - ne moc unášející koncert, kterého se zúčastnili hráči (šunky) z Brušperka a naši (nejlepší) hráči ze Staré Vsi nad Ondřejnicí jako třeba já a můj brácha. Tip pro diváky: Obecenstvo ani nemělo ponětí, jaké měli účastníci v zákulisí pohodlí, a to nepočítám ani tu stravu jako třeba nezapnutý počítač a oproti divákům, kteří seděli na dřevěných židlích, my jsme měli sezení pohodlné. A už je to tady - když zahraju první zvuky, uslyším jenom řvát nějaké usmrkané děcko, které říkalo „Jé, on hraje!“

Hrál jsem hned dále, ale asi v polovině skladby začal zvonit někomu v hledišti mobil, ale to mi už bylo jedno, protože jsem asi po dvou minutách dohrál. Potom jsem uslyšel jen bouřlivý potlesk a uviděl pár blesků z foťáku. Uklonil jsem se a odešel jsem do zákulisí, kde mě ještě všichni pochvalovali.

Marf

Dodatek diváka (neduchodce):

Opět se potvrdilo, že zámecké nádvoří má něco do sebe a hudba tam prostě patří. Trošku horší je to s některými pazvuky v průběhu hudební produkce - skřípáním a boucháním dveří, zvoněním mobilu, hlasitými rozhovory.

Určitě zaujala hlavně jedna „šunka“ - maličká klavírista Martin Hýl. A „naši nejlepší!“ Flétničky v rukou hráček v dobových kostýmech vyluzovaly velmi pěkné melodie, pro renesanční prostředí jako stvořené. Takže - velká pochvala pro všechny vystupující!!!

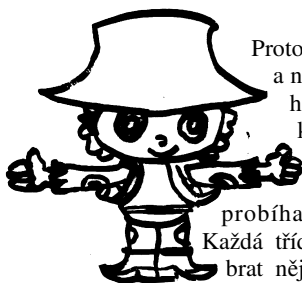
Den dětí

Mezi jednu z nejvýznamnějších akcí v tomto roce určitě patří jeden den, který patří mezi oblíbené u dětí. Tento den každým rokem vychází na 1. června. Tento den má ve svém názvu dvě D, tento den se nazývá Den dětí.

Ve škole tento den byl slaven o den dřív, jelikož tam 1. června nebyli všichni žáci. Na druhém stupni se hrál fotbal, kreslilo se, ale hlavně se neučilo. My, jako kluci, jsme hráli fotbal mezi mužstvy tříd z druhého stupně. Bylo to velice vyrovnané, ale nakonec stejně zvítězila část 9.B. Jako druzí skončili osmáci díky panu učiteli Chvostkovi, který byl hlavní oporou týmu. A jako třetí skončily hvězdy 9.A.

Zato děvčata se ani nezapotila (spolu s klukama, kterým se nechtělo hrát). Zůstala ve třídě a kreslila pohádkové postavy, které vyzdobí přechod z nové školní budovy na starou.

LUKI

Protože jsem holka a nevím jak probíhal Den dětí u kluků, napíšu vám aspoň trochu, jak probíhalo kreslení. Každá třída si měla vybrat nějakou pohádku, ke které se potom kreslily obrázky. Např. třída 6.A měla Červenou Karkulku, 6.B Sněhurku a 7 trpaslíků, 9.B měla pejska a kočičku a třeba 7.B měla Rumcajse, Manku a Cipíska. Atmosféra byla všude klidná až na malé hádky v některých třídách, jak to už u holek bývá. V každé třídě bylo na plné perdy puštěné rádio, ať už CD nebo kazeta. Paní učitelka Závídčáková nám dodávala barvy, které sice pořád docházely, a tak jsme pro ně musely chodit samy. Nebyla to sice nějaká velká sranda, ale lepší než se učit.

Zmrzka

Den dětí na prvním stupni

V pátek 3. 6. se na prvním stupni uskutečnil Den dětí. Jako první měly 4. a 5. třída jízdu zručnosti. Pak jsme šli na hřiště k zámku a následovalo dopoledne plné soutěží. Soutěžilo se ve 14 disciplínách. Skákali jsme, běhali, házeli na cíl a spoustu dalších věcí. Na konci nás všechny odměnili učitelé tatrankou a my jsme byli spokojeni, protože nám škola končila v 11 hodin.

Vajda

Školní výlet 6. tříd

Dne 17. 5. 2005 se třída 6.A (tedy my) společně s třídou 6.B zúčastnily školního výletu do města Brna. Brzy ráno se naše třída i s paní učitelkou sešla před školou a čekala na autobus. Nepřijel sice takový podle našeho očekávání, ale přijel. Jeli jsme asi 2 a půl hodiny a cestou jsme se zastavili na Rohlence. Hned vedle byl Mc Donald, a tak se polovina hned odebrala tam. Druhou polovinu lidí zase zaujal automat, ve kterém byli plyšáci. Po této naší malé pauze jsme jeli dál až do Brna, kde jsme nejprve navštívili hrad Špilberk ve kterém nás asi nejvíce zaujala kasemata, do kterých se zavírali největší zločinci a vražedné těch dob. Na ukázkou tam byly i mučící nástroje, které na hradě původně nebyly, ale pro návštěvníky tam byly přivezeny, aby se podívali. Toto bylo velice zajímavé, ale ještě víc zajímavý byl Kapucínský klášter. Tam se některým jedincům moc nelíbilo kvůli velkému počtu mumií, které tam byly vystaveny. Dost hodně jsme se divili tomu, že mumiím zůstaly všechny nehty, a to byly vysoušeny pouze vzduchem. U každé mumie bylo napsáno kdo to byl a něco o něm. Nejzajímavější byla žena, která umřela v křečích, protože ji pohřbili zaživa. Neuměli totiž tehdy pokaždé rozpoznat smrt. Na konci prohlídky Kapucínů jsme si ještě mohli zakoupit pohledy a nějaké menší suvenýry, které tam byly k nabídce.

Další částí naší prohlídky byla projížďka lodí po Brněnském přehradě. Tam kupodivu nebylo nikomu špatně, ale bylo to celkem nudné, i když loď jel málokdo z nás. Možná

někteří na trajektu, ale to teď nebudu rozebírat. Mnohým z nás (hlavně klukům) se tam líbilo červené Ferarcko (to je, pro ty co to nepochopili, auto přesným jménem Ferrari), které stálo před nějakým muzeem nebo co to bylo a před kterým jsme měli sraz po rozchodu. Pak už nezbyvalo nic jiného než se vypravit na autobus, který nás rozvezl na zastávky, ze kterých jsme pak šli domů. Mi osobně se výlet velice líbil i přes ty děsivé mumie v Kapucínském klášteře a už se těším na další **SUPER** výlet.

Zmrzka

Školní výlet 7. tříd

- všichni přežili

Jednoho dne nám paní učitelka navrhla, že bychom mohli jet na školní výlet. Ze spousty zajímavých nápadů jsme nakonec vybrali westernové městečko Boskovice, Moravský kras a hrad Helfštýn. Datum padl na 25. 5. 2005 a sraz v 6:30.

Probudila jsem se do nádherného slunečného rána a začala se chystat na výlet. Maminka mi nabalila velkou a chutnou svačinu, „abych náhodou neuměla hladý,“ a hurá vpřed!

Všichni jsme si nastoupili do autobusu, při písničkách a povídání nám cesta rychle utekla. První cíl bylo westernové městečko Boskovice, kde to vypadalo jako na divokém západě. Všude byly zajímavé atrakce, také banka, kde jsme směnili peníze za dolary a v 10 hodin byla hlavní část programu. Představení na koních a spousta zajímavých zážitků k tomu. Po vystoupení byl chvíli rozchod a pak rychle do druhého cíle.

Cíl druhý byl vážně užasný, dorazili jsme totiž do Moravského krasu k propasti Macocha. Nejprve jsme sjeli kabinkovou lanovkou dolů k jeskyním a pak začala zajímavá prohlídka Punkevnických jeskyní.

Paní průvodkyně nám povídala spoustu zajímavostí o krápnících, různých výběžcích, až jsme došli na samé dno Macochy. Byl to snad nejkrásnější pohled. Před námi byly skalní výběžky a dvě jezírka, která byla velmi

hluboká. Tam nám ještě paní průvodkyně řekla pověst o jménu Macocha a následovala cesta lodičkou po říčce Punkvě. Pan průvodce byl vtipný a dost nás strašil, ale nakonec jsme úspěšně dojeli ke břehu bez újmy na zdraví. Když jsme měli pod nohama zase pevnou zem, skoro všichni ty zážitky něčím zajedli, včetně mě. Pak jsme vyjeli zase zpět a dali si krátký rozchod.

Nakonec byl před námi poslední cíl - hrad Helfštýn, který se pyšní nádhernou krajinou kolem. Po příjezdu jsme si vylezli na místní rozhlednu a kochali se výhledem. Zanedlouho jsme zase sešli a hurá domů.

Všichni byli unaveni, ale mně to nevadilo, protože jsem zažila nádherné zážitky. Takže výlet byl vážně výborný a klidně bych si ho ještě jednou zopakovala!

Karolína, 7. B

Možná nevíte, že k propasti Macocha a hradu Helfštýnu se vážou některé báje a pověsti. Tak tady se s vámi o ně podělím.

Zlá macecha

Propast dostala svoje jméno podle staré lidové pověsti ze 17. století. Tento příběh má své skutečné historické jádro v události, která se stala podle místních kronik kolem roku 1693. Pověst vypráví o jedné velmi zlé ženě, která tehdy žila v nedaleké vesnici Vilémovice. Žena měla dvě děti. Jedno bylo její vlastní, z prvního manželství. Matka dítě velmi milovala. Ale protože ovdověla, provdala se podruhé za vdovce s dítětem. Na nevlastní dítě - syna Martina - si ale nemohla stále zvyknout, dítě jako by jí ve všem překáželo a vůbec je neměla ráda. Jednoho dne dostala macecha hrůzný nápad, že se dítěte jednou pro vždy zbaví. Slíbila mu, že půjdou do lesa na lesní plody, a tak se jí podařilo nenápadně dítě vyhládat až ke kraji propasti. Tu najednou do dítěte strčila a to se zřítilo do hlubiny. Naštěstí nedopadlo dítě až na dno, ale zachytilo se na keři ve svahu propasti. Bylo to prý v místech dnešního Dolního můstku. Zanedlouho

křik a nářek dítěte upoutal pozornost kolemjdoucích dřevorubců. Ti dítě vytáhli a přivedli zpět do vesnice. Rozzlobení vesničané potrestali zlou macechu (v místním nářečí macochu) za úkladný čin. Za trest ji samu svrhli do propasti...

Legenda o vzniku Helfštýna

Kdysi dávno vládl v tomto kraji prchlivý kníže. Špatně dopadl ten, kdo knížeti způsobil sebemenší mrzutost. Jak už tehdy bylo zvykem, trávil kníže mnoho času při lovu v lese. K lovu používal vzácného sokola, o kterého se pečlivě staral nejoddanější muž jeho družiny. Jmenoval se Beneda. Jednou se přihodilo neštěstí. Vzácný pták pošel. Trvalo dlouho než se sokolník odvážil svěřit se s hroznou událost knížeti. Jak se dalo čekat, špatná zpráva knížete rozlítla tak, že na oddaného Benedu tasil meč. Ten však byl šikovnější a pánovi meč z ruky vyrazil. Potom už na nic nečekal a prorazil si cestu ven z hradu. Benedu začali hledat zbrojnoši a chtěli ho přivést do hradu živého nebo mrtvého. Jenže po Benedovi jakoby se zem slehla. Utekl do lesů, kde se ukryl a začal se živit pálením uhlí. S lidmi se stýkal jen výjimečně tehdy, když jim prodával vypálené uhlí. Jednou takhle zase pracuje na svém milíři a tu slyší v dálce troubení polnic. Lekl se, a proto se ukryl do blízkého dutého stromu. Za malou chvíli slyší dusot kopyt. Kolem něj se mihl zpěněný kůň s jezdcem a za ním rozzuřený zubr. Beneda nelenil, vyskočil z úkrytu a jedním máchnutím rozřezal zubrovi čelo. Zvíře se skácelo k zemi a Beneda je několika ranami dobil. Teprve teď se otočil na jezdce a poznal v něm svého pána. Beneda padl na kolena a prosil o milost. Kníže však jeho prchlivost dávno opustila, a proto povídá Benedovi: „Vstaň, příteli, to já ti musím děkovat za záchranu života. Přej si co chceš a já to splním.“ A Beneda vyslovil nezvyklé přání: „Přeji si jen tolik země, kolik obsáhne kůže z tohoto zabitého zubra.“ Kníže si myslil, že Beneda pohrdá jeho nabídkou, ale splnil, co slbil. Beneda čile stáhl zvíře z kůže a nadělal z ní tenké proužky, které spojil v dlouhý provaz, a tím objal celý vrch, na

kterém pálival uhlí. Kníže potom Benedu pasoval na rytíře a ten si na svém vrchu vystavěl pevný hrad, který nazval Helfenštejn. Lidé převzali název hradu do svého jazyka a začali mu říkat Helfštýn, a tak se jmenuje dodnes.

VÍTE ŽE...

Klára Matějčková (Ouško)

Ahojky! Máme se vám trochu víc představit, tak tady jsem. Narodila jsem se 26. 8. 1993 a znamením jsem Panna. Chodím do 6.A třídy a bydlím v nových bytovkách. Jsem menší postavy, mám modré oči. A vlasy mám jak přejeté sekačkou! Nesmějte se mi! Tak dál. Ve škole mě baví matematika a dějepis. Chci se dostat příští rok na gympl, takže se učím. No, na vysvědčení budu mít dvě dvojky, takže to není nic moc. Mám bráchu Jarka, který chodí do 4. třídy. Doma máme dva jorkšráčky (Chitu a Nelču), k tomu taky dva kanárky. Miluju čokoládu a špagety, to je moje! Mé koníčky jsou čtení, hokej, fotbiš, seriály, rybaření a PC (hra Contre Strike). Chodím se ráda dívat na házenou. Ráda se směji. Nemám ráda lidi, kteří myslí jen sami na sebe a kteří jsou pořád namíchnutí. No, i když jsem někdy taky taková, proto to nemám ráda. Minulý rok jsem ještě nechodila do Dušana a účastnila jsem se Xixastar. S dalšími dvěma kamarádkami. Přes první kolo jsme postoupily, ale to druhé kolo bylo už horší. No úplnej trapas! Nejdřív jsme zpívaly Marnivou sestřenicí. Zpívaly jsme, zpívaly a ... zapomněly jsme slova. „Fúj, fúj,“ ozývalo se ze sálu. Dostaly jsme 4 hlasy, to bylo fakt hodně. Druhá píseň - zpíváme Józina Zbážina, zpíváme, zpíváme... zase jsme zapomněly slova, vyběhly jsme ze sálu, tentokrát s jedním bodem. No trapas jak něco, byly jsme poslední!!! S tím trapasem už nic neudělám. Tak ahoj!

Lukášek Křížek

Mé jméno je Lukáš, jak jste už asi poznali z nadpisu. Na svět jsem byl přiveden 26. října, nevím v kolik hodin, a tak to tu nepíšu.

Moje matka Lenka Křížová momentálně pracuje v základní škole (to asi víte a kdo to neví, běžte se podívat k ředitelně). Můj otec Rudolf Kříž nyní pracuje blízko hasičárny jako soukromý podnikatel a je majitelem firmy KOVHOKR, takže je např. zaměstnavatelem Adamova otce. V současné době má tato firma 12 zaměstnanců. Ale to vás asi nezajímá. A teď něco o mně: V současné době už osmým rokem studuji (tak se tomu nedá říkat) na ZŠ ve Staré Vsi. Mám svátek 18. října, kupodivu každým rokem. Rád hraju házenou, na kompu a jezdím na kole. Skoro každý den jezdím s naším „gangem“, jak tomu většina

lidí říká, ven. Někdy hrajem i fotbal (jako tam venku). Někdy hraju fotbal i na počítači, ale to sem nepatří. Dále chodím do školního časopisu a rád rybařím (i když nemám povolenku). Mezi mé oblíbené sousedy patří Kolkovi, Hrochovi a Šmotkovi se svým synem Mirkem Janečkou, který je můj kamarád stejně jako Adam Kolek a Martin Hroch. Bydlím v bytovkách dům číslo 590 (ale autogramy nerozdávám). Máme tam zavedený internet s názvem „hrošinet“ a ten je nejlepší (a jediný) u nás. Tak takhle já žiju. Kdyby vám to nestačilo, tak to neřešte, jelikož nevím, co víc psát.

SPORT

Starší žačky

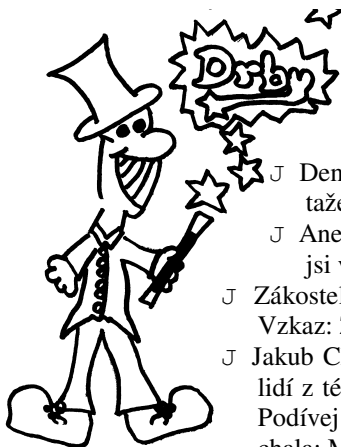
V sobotu 21. 5. jsme odehrály zápas se Studénkou. Tento soupeř je papírově slabší. Moc jsme se na tento zápas těšily a i proto jsme je asi podcenily. Soubor byl velmi napínavý, neměli jsme svého kouče, a tak nám velel Rostík Horkel ml. Pod jeho vedením jsme vyhrály 13:12 a výhru zpečetila svou střelou Anežka Foltová. O výhru se z té větší části postarala obrana, ale útok taky nezapomněl a nastřílel 13 branek: Eliška Tylečková 7, Anežka Foltová 4 a Katka Čuláková 2. Hlavní ovšem byly 2 body, ze kterých měli trenéři velkou radost.

Další zápas, který se odehrál v neděli 22. 5., byl pod vedením nových koučů. Jeli jsme do Korkor. Největší hrozba tohoto týmu tam nebyla - protivná a až moc velká obránkyně. Měli jsme z toho radost, ale asi jsme si myslely, že suverénně vyhrajem, ale skončilo to rozdílem dvou gólů 12:10. Zase jako vždy zářila obrana. O branky se podělily Eliška 5, Anežka 3, Katka 3 a Jana 1 gól.

Jeden z nejobávanějších zápasů nastal 28. 5. ve Vítkovicích. Jednu potěšující zprávu jsem se ale dozvěděla den předtím od holky, která hraje zrovna v tomto týmu. A to: 2 nejlepší útočnice a jedna obránkyně nebudou hrát. Přijely jsme tak i se svým vlastním trenérem. Naše brankářka Verča podala skvělý výkon, balón jí spadl do branky jen jednou a to blokovanou střelou. Útok s góly moc nezazářil. Do branky soupeře spadly jen 4 míče, a to 3 góly z ruky Elišky a jeden velmi důležitý gól Katky Čulákové. Vyhrály jsme 4:1.

Po tomto zápase jsme měly naděje, že bychom mohly jet na pohár, ale naděje ihned pomínuly po zápase s Pustějovem. Tento tým byl výrazně lepší a přehrál nás 13:6. No a důvod? Prostě to nešlo! Nikdo nepodal výkon, jaký se od něho očekával. Moc zklamané jsme ale nebyly, v duchu jsme to čekaly. Góly: Eliška 4, Anežka 1, Jana 1.

Ale perlička na závěr: Naše naděje byly zbytečné, naši milovaní trenéři špatně prozkoumali tabulku a bylo jisté, že se ani na ten pohár nedostanem. Možná příští rok to přijde, možná v nových starších žačkách a nebo i v dorostenkách, což je méně pravděpodobné.

Drby z II. stupně

- ┌ Podle většiny lidí z 9.A se Eliška Tylečková stala největší školní drbnou tohoto měsíce.
Eli, morfuj !!!
- ┌ Denča Materová si poslední dobou velmi oblíbila tanga vytažená jednou polovinou nad kalhoty.
- ┌ Anetka Horklová má chlupatou hruď. Vzkaz: Jsi ráda, že už jsi v časopise?
- ┌ Zákostelní gang z 8.A si velice oblíbil šikanovat menší žáky.
Vzkaz: Z větších máte strach?
- ┌ Jakub Chrenko si asi o sobě myslí, že je hustej týpek, polovině lidí z této školy se směje, někdy až buzeruje. Vzkaz pro Kubu: Podívej se nejdřív na sebe. Spíš na zadní část!!! Vzkaz pro Míchala: Moc se nesměj, jsi to samé, ale v jiné části těla┌
- ┌ Lenka Sedláčková skvěle kombinuje své oblečení, modré tričko a na to růžovou košili. Bože! Vzkaz pro Lenku: To černé, pohřební, máš lepší!
- ┌ David Janečka a Klára Matějčková spolu chodí. Prý si dali v šatně 2 pusy.
Vzkaz pro ně: Tak mladí a už tak? No toto!
- ┌ Klára je vtěřící hrbol!
- ┌ Kuba Čulák si podle svého úsudku a chování myslí, že je to největší borec na škole. Tip pro Kubu: Omyl !!!
- ┌ Vašek Ševčík má vlasy jak zmoklý pes. Doporučujeme: Nůžky a šampón.

Drby z 1. stupně

- ◆ Markéta Šindelová z 5. třídy balí Tundu Sedláře z 5. třídy. Tip pro Markétu: Najdi si jiného kluka, tenhle ti za to nestojí, má Janu Kantorovou.
- ◆ Vojtěch Ranocha ze 2. třídy balí Pavlíнку Chvostkovou ze 2. třídy. Tip pro Vojtu: Je pro tebe moc malá, co ty na to?
- ◆ Tereza Měkynová ze 4. třídy jede po Radkovi Pelíškovi ze 3. třídy. Tip pro ně: Až si budete spolu poslouchat píseň Den je slunečný, vezměte si příklad z posledních slov, která zní: Až budu plnoletí, ty a já! (*ale jinak vám to spolu sekne*)
- ◆ Erik Rubina ze 4. třídy miluje Lucku Kolbovou ze 3. třídy. Tip pro Erika: Ale ta dálka, co?

Našli jsme ve schránce

- ◆ Tereza Daňová už delší dobu kouká po Pavlovi Hýlovi z 2.A.
(aby si ty oči nevykoukala).
- ◆ Lucie Javorková už od 1. tř. balí Honzu Kalouska ze 4. třídy (prý už to ví)
- ◆ Nerozluštitelné!!!!!!!!!!!! Zuzka+Vojta

ČERVENEC

Název červenec vznikl tímto způsobem:

Jednou šla Liduška pro jahody, potkala Pepíčka a zčervenala. Chytila ruměnc. Od té doby se tento měsíc jmenuje červenec. Ruměnc - červenec.

*Červenec je krásný měsíc,
je tu všude hodně slepic.
Faktor sedesátku máme,
vesele si zazpíváme.*

*„Lálalálalálala!“
Opékaj se nám záda.
Večer komáři zabzučí,
rozmáznem je papučí.*

Kateřina Justová a Tereza Janoušková

Všichni v červnu počítáme dny a jsme plni očekávání, kdy nastane červenec, nejkrásnější měsíc v roce! Doba dozrávání třešní a čas prázdnin, kdy den je slunečný a dlouhý, noc teplá a krátká, tudíž se dá rozvíjet mnoho činností a zábavy. Začátkem měsíce si také připomeneme Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje a Den upálení mistra Jana Husa. My však dále prožíváme bezstarostné dny plné úžasných radovánek. Chodíme na koupaliště, večer na zahradě grilujeme a spíme ve stanech. Červenec je prostě náš nejoblíbenější měsíc.

Nesmíme také zapomenout na pranostiky, které musíme uctívat a modlit se za ně.

Například:

Prší-li na Medarda a Prokopa, shnije mandel i kopa.

Jaká povětrnost na Sedm bratří, taková po sedm týdnů patří.

Na svatého Jakuba, brambor plná úroda.

Kolik dní před svatým Jirím se vrba rozzelení, tolik dní před svatou Annou začnou žně.

Naše vymyšlené (srandovní) pranostiky:

Na Martu seženeme celou partu.

Na Vítězslava se sejde rodinná rada.

Na svatého Libora, Dumbo (Tomáš Polášek) letí seshora.

LETNÍ DEN

Radovan Just

Je krásný letní den...

*Tak zuj si boty,
ať nevyplašíte svět.*

*Budeme tiše našlapovat
nocí černých asfaltů.*

*A nohama brouzdat
v řekách rozlitého slunce.*

Oči pozorují hořící zadečky světlušek a poletující jiskry v grilu.

Uši poslouchají praskající polena v grilu. Cvrčci cvrlikají a oznamují nám, že zítra má být teplý letní den.

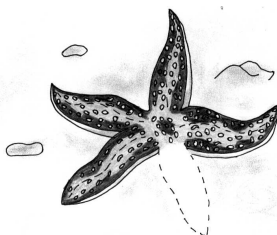
Ústa ochutnávají první opékaná křídýlka.

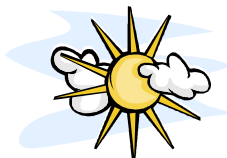
Nos čichá vůni grilovačeho koření. Cítíme lahodné vůně rozkvetlých květin, šťavnatých plodů a čerstvě posekané trávy.

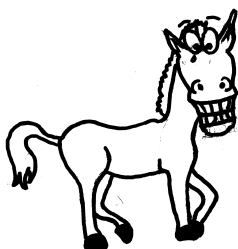
Ruce ohmatávají křupavou kůžičku křídýlek.

Červencový rozruch

Začíná letní den, ptáčci rozezpívávají svůj hlásek, aby mohli spustit svůj celodenní koncert. Příroda se začíná probouzet. Ranní rosa jako slzy stéká po listech do země. Slunce nás pomalu opéká jako párky na ohni. Květiny lákají včely, aby si smlsly na sladkém pylu. Třešně dozrávají. Lidé odjíždějí na různá koupaliště. V poledne si všichni po obědě najdou nějaké stinné místo, aby si mohli odpočinout. Do večera je dost času, tak vyvádějí na zahradě. Mraky občas jako ztracené ovečky zabloudí na modrém nebi. Pomalu se stmívá. Příroda se ukládá k spánku, na nebi se objeví mnoho hvězdiček, najednou jedna spadla - nesmíme zapomenout si něco přát.

Smějeme se
s Miškou
a Simíkem

Jarda přinesl domů poznámku: *Váš syn ve škole nic neumí! Otec odpoví: Proto vám ho tu posíláme!*

Dobrý den, tady rádio? Dnes jsem našla peněženku, bylo v ní 100 000, 50 000 euro a 65 000.
A byla tam taky jmenovka: Jan Klečka, Ostrava, Horní 1458. Zahrajte mu prosím písničku!

Tatínek sekýruje synka: „Když bylo Lincolnovi tolik co tobě, tak se učil a pak měl čas na zábavu.“ Jo, tatí, když bylo Lincolnovi tolik co tobě, tak byl prezidentem.

LÁMEJ SI HLAVU

V minulém čísle jsme vás seznámili s novou rubrikou, ve které jste mohli soutěžit o super ceny. Minulé téma bylo „Televizní pořady“ a tentokrát jsme pro vás připravili téma „Zpěváci a zpěvačky“. Ale nejdříve k výsledkům soutěže z minulého čísla.

My jsme vylosovali dvě výherkyně, které předvedly nejlepší vědomosti, Natálii Hýlovou z 2. tř. a Anetu Horklovou z 8. tř.

A tady je dalších pět otázek k rubrice „Zpěváci a zpěvačky“

- 1. otázka:**
Kdo zpívá píseň Mat dámou?
- 2. otázka:**
Jak zní celý název písně Hříšná těla... a kdo ji zpívá?
- 3. otázka:**
Kdo zpívá píseň On my head?
- 4. otázka:**
Jak se jmenuje zpěvák, který zpívá úvodní píseň v seriálu Rodinná pouta?
- 5. otázka:**
Kteří dva zpěváci zpívají píseň Pojišťovna štěstí?

Vaše odpovědi vhadzujte do schránky Dušanových zápisů ve vestibulu školy.

Na vaše odpovědi se těší: Patulka a Vajda

OSMISMĚRKA

Od roku 1927 vyráběla Tatra Kopřivnice valník ... (tajenka), vojenský velitelský vůz, vyhlídkový autobus a později i hasičský automobil. Řidič měl k dispozici 8 rychlostních stupňů vpřed a 2 vzad. Automobil dosahoval rychlosti 60-70 km/h. Požární vůz se dodával včetně hadic a žebříků.

BOJOVNÍK, BYDLIŠTĚ, BYTNÁ, DEKORACE, DOKAP, EVROPA, KLAD, KONKURS, KONTAKT, KOSIT, OBĚ KOZY, MINULOST, MONTÉRKY, ODŘENINA, OTEPLENÍ, OZVA, PARTA, PNEUMATIKA, POLŠTINA, POZVÁNKA, PREMIÉRA, RACEK, RIGA, SLZA, SMĚRNICE, SPOJIVKA, TOPOL, TRPĚLIVOST, TUHA, ÚROK, VRTULE, VZTEKLINA, ZÁLOŽNÍK, ZBROJENÍ, ZLATNÍK, ZMRZLINA, ZVĚRSTVO

O Z V A A K I T A M U E N P S L Z A
 K L B H K G R N R E C I N R Ě M S O
 O A U R Y V I P V P E L U T R V D B
 V T P T O L I R O B Ě K O Z Y Ř O Y
 T N Á O K J O J Ý Z N L L P E J K D
 S Í N E L P E T O O V I I N O R A L
 R K T P A Š L N K P N Á I V É T P I
 Ě Z Y A D Ú T C H Í A S N N T O T O Š
 V U B P R E M I É R A Í N K O S I T
 Z Á L O Ž N Í K N T K O N T A K T Ě
 D E K O R A C E K A M I N U L O S T

Váš oblíbený redaktor: *Miny (Maxi, Smile)*

Výhercem z minulého čísla je Aneta Horklová z 8. A třídy, která správně vyluštila tajenku:
 „chroust maďalový“.

Gratulujeme Evě Strnadlové z 8. A třídy, která na obrázcích žáků 2. třídy poznala film „Sám doma“.

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy.